

10.

číslo

XI. ročník

ZUŠkoviny

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 5. června 2017 s výkřikem: vzhůru do finále!

Úvodník

A je to tady! Čeká nás čas odpočinku, klidu a pohody, relaxování... Vytoužené letní prázdniny už svou teplou atmosférou klepají na dveře! Hádám, že se už všichni nemohou dočkat, ale nevím, kdo víc, jestli žáci nebo učitelé. To je nezodpovězená otázka. Rozhodně se těší všichni. Hlavní je, že snad skončí to nekonečné aprílové počasí a můžeme konečně vyběhnout z domu jen v tričku a kraťasech. Prostě paráda! A také už teď si můžeme začít užívat letních radovánek! Já se upřímně nejvíce nemůžu dočkat chození bez bot, čvachtání se u vody, ležení v trávě, pozorování oblohy, mraků a ptáků. A taky sem tam koukám i na to, jak v trávě lezou malé hmyzáci. Fajn je taky tancování a běhání v dešti, to je pro otužilce. Anebo pletení z těch krásných dlouhých bílých sedmikrásek, to zas víc pro holky. Kdo by se netěšil na ten úžasný čas prázdnin? Jednu nevýhodu to má, nebudeme do naší milované Zušky. Ale proto nemusíme smutnit, uteče to jako všechno a od září si to můžeme parádně vynahradiť! A přes prázdniny... výtvarníci mohou vytvářet kreativní výtvary, dramafáci mají festivaly i o prázdninách a hudebníci mohou hrát u táboráků, jak jim je jen libo... Takže k umění Zušku o prázdninách asi není ani potřeba, ale věřím, že se do ní budeme všichni zase těšit! Teď jenom vydržet těch pár týdnů do začátku prázdnin! Já vám už teď přeji nádherné, prosluněné prázdniny, bez zranění a hlavně plné Vašeho umění!

Vaše Pěš

Prázdniny! Sláááva! Prázdniny! Hurááá! Prázdniny! Jupíí! Prázdniny!

Z notesu pana ředitele

Ani tomu nemůžu uvěřit, že v notesu mám už jen několik posledních stránek k tomuto školnímu roku. Na to, co jsem měl v notesu k měsíci září, bych si teď jen těžko vzpomněl, ale přesto mi to přijde, jako by to bylo včera. Přes stovku akcí, které naše zuška pořádala, nebo se na nich podílela, mě stále utvrzuje v tom, že se u nás děje něco výjimečného. Výjimečného v tom, že v dnešní době, která je skoupá k duchovním hodnotám, která vše poměřuje metrem zisku, se najde tolik nadšených lidí, kteří neváhají věnovat moře času hodnotám, které právě penězi měřit - naštěstí - nejdou. Mám z toho radost, vím, že i poslední měsíc školního roku na naší škole mě v tomto utvrdí a přeji si, aby tomu nikdy nebylo jinak. Máme být na co hrdí, toho divukrásného se v našich třech oborech rodí stále více a více. Tak jen z akcí největších vybírám: Školní akademii s mottem „povídejme si“ 2. června v městském divadle, Akci „Š“ - tradiční netradičně pojaté putování po stopách Františka Antonína do Kuksu 10. června, Perličky, aneb to nejlepší z naší zušky, v neděli 18. června v divadle Maštal na Kuksu a konečně tradiční závěrečný openair Koncert na zahradě, tentokrát s nebývale rozmanitým obsazením. Vždy, když prožívám nějakou krásnou zuškovou akci, chci, aby ta chvíle trvala dlouho, baví mě to a nikdy si to nepřestanu užívat. Ale i přes všechnu tu parádu školního roku vám musím pošeptat, že se - určitě jako vy - strašně moc těším na prázdniny.

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo

Dopoledne pro mateřské školy se odehrálo ve čtvrtek 4. května a zúčastnilo se ho na 150 předškoláků z Jaroměře, Josefova a Holohlav. Nabídka byla jako každoročně trojpestrá. Právě v době před přijímacími zkouškami se prezentovaly všechny tři naše obory. V koncertním sále byl přichystán žáků a učitelů hudebního oboru koncert reprezentující jednotlivé hudební nástroje.

V učebně výtvarného oboru se návštěvníci podívali na vystavené práce, nejvíce se jim určitě líbily africké inspirace.

A v dramaťáku na děti čekala pohádka „Čert a Káča“ třikrát jinak. Žáci čtvrtého ročníku představili práci s několika druhy loutek. Na nové žáky se už teď těšíme!

Jé

Výtvarná dílna na Kuksu 2017

Ve dnech 5., 6. a 7. května jsme se letos opět vypravili do výtvarného ateliéru, který máme k dispozici v kukském areálu. Tři dny a dvě noci prožité v krásném prostředí vás velice rychle pohltí a uvíznete v síti místa, který má svého genia loci. Po dopoledním pátečním příjezdu a ubytování nás čekala procházka venkovním areálem hospitalu, jeho „dvorkem“ a i po přístupových stezkách kolem dokola majestátní budovy. Žáci lovili na svůj mobil nebo fotoaparát zajímavé drobnosti, pozoruhodnosti i konkrétní prvky tvořící harmonický celek architektury (ozdobné mříže do zahrady a filigránské kování na dveřích, sluneční hodiny, kousek oprýskané omítky, dynamiku oděvů a ladnost pohybů Braunových soch, zákoutí se schody a balustrádami). Po velice tučném úlovku inspirací všeho druhu se naše skupina přesunula do ateliéru, odkud se až do oběda nehnula. Krátká pauza a celé odpoledne bylo zase co dělat. Netradiční kreslířské a malířské techniky doplňovaly ty klasické. Třeba kresba roztaveným silikonem z tavné pistole po zatuhnutí přelepená alobalovou fólií vytvářela krásný reliéf, anebo otisk náhodně rozloženého pestrého hedvábného papíru postříkaného vodou na světlé čtvrtce dal vyniknout rozmanitému barevnému podkladu, jenž jsme doplnili temperovou barvou. Žáci tvořili na větších plochách, které při intenzivní práci několika hodin zdárně dokončili. To by v hodinách výtvarky nebylo možné a práce by se protáhla na několik týdnů. I na odpočinek však čas zbyl. Romantické procházky zapadajícím večerním sluncem zalitým Kuksem nás ohromily. Taková nádhera a kousek od Jaroměře. Kdo neviděl, neuvěří

a což teprve pro fotografy! Lahůdka. Výsledné práce výtvarníků budete moci zahlédnout na některé z příštích výstav našeho oboru, ale určitě se s nimi do budoucna „potkáte“ v interiéru školy (na chodbách nebo v sále).

Radka Uličová

výtvarníci se svými výtvy

Vítání jara Pod Zvičinou

Letos jsme měli, již podruhé, možnost zúčastnit se každoroční akce „Vítání jara“ v Hotelu Pod Zvičinou. Jak jste si asi odvodili sami, tato akce se koná každým rokem na jaře a můžete si přijet poslechnout živou hudbu, podívat se na zvířata ve zvičinské minifarmě nebo jen posedět v přírodě s výborným občerstvením. My jsme ale přijeli zahrát pohádku! A hned dvakrát. Na první představení jsme děti lákali úvodní písní z inscenace Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Hraní na takovýchto jarmarečních akcích není zrovna jednoduché a překřížet všechny ty, které naše vystoupení nesledovali nám dalo zabrat, avšak za odměnu nás čekal pořádný řízek. Po polední pauze jsme zahráli ještě jednou. Druhé představení předčilo naše očekávání a diváci odcházeli spokojení. Tím pádem jsme byli spokojeni i my a mohli jsme s klidným srdcem, plným žaludkem a s dalšími zážitky a zkušenostmi odjet domů.

K-ája

Maminko, mámo...koncert ke Dni matek

Den matek slaví maminky a jejich maminky druhou neděli v květnu.

Je to krásný svátek s dlouhou tradicí, kterou zachováváme i u nás v ZUŠce. Proto si nejmladší děti pozvaly na středu 10. května své maminky, aby jim mohly za všechno poděkovat. A děkovalo se

písníčkou, básničkou,
hrou na klavír, flétnu,
klarinet, akordeon,
housle a zpěvem...
a přáníčkem,
kytičkou, objetím
a pusou.

Naše milé maminky,
za všechno, co pro nás
děláte, děkujeme! Jé

Koncert souborů na Kuksu

Ve čtvrtek 11. května se sešlo na Kuksu několik souborů ke společnému muzicírování. Z naší zušky to byl soubor SPORCK a flétnový soubor Musica per legni, z Nového Města nad Metují a České Skalice přijel soubor zobcových fléten Fukátko a dva soubory ze ZUŠ v Hostinném – flétnový soubor a saxofonový soubor SAXY BABY.

Setkání to bylo nanejvýš příjemné, těšili jsme se na něj všichni, potom, co jsme se takto sešli už v minulém roce. Koncert se konal v refektáři hospitalu, tedy místě, kde dříve byla jídelna a kde mniši řádu milosrdných bratří posilňovali své tělesné schránky při službě Bohu a bližním. My jsme tam společně se všemi návštěvníky tohoto jedinečného prostoru do sytosti posilnili především duši, i když i na sladké dobroty se v závěru koncertu dostalo. Setkání plánujeme uskutečnit i příští rok. Tak si to nenechte ujít. Umění je medicína pro duši, které se může užívat „co kdo snese“.

Vlastimil Kovář

Koncert rodin

Málo času. To se stává každému, že občas nestíhá, má toho moc a nemá chvíli na to se zastavit, popovídat si s někým nebo si i třeba zazpívat nebo zahrát. A když už si takovou chvíli najdete, nemá čas zase někdo jiný, a tak ani nemáte nikoho s kým si povídat. Jestli se vám taky někdy něco takového přihodilo, určitě pochopíte, jak obtížné musí být domluvit se a nazkoušet pár písniček. Zvláště v kruhu rodiny. Takové domlouvání má několik fází (tedy alespoň u nás). Nejprve je velice dlouhá fáze psychické přípravy. To se asi dva měsíce před samotným koncertem v různých časových intervalech zmíní či připomene něco jako: „Už se nám ten koncert rodin blíží...“ Nebo: „Co letos dáme?“ Ale tyhle poznámky většinou nikdo nebere vážně. To až pak ve druhé fázi, která začíná pár dní před koncertem, se už konečně začnou vybírat písničky. Každý má svůj skvělý nápad a návrhy ostatních se mu vůbec nezamlouvají. Když už se konečně rodina domluví na repertoáru, začne zkoušet. Tato fáze bývá různě dlouhá. Nervóznější zkouší třeba i týden předem, sebejistí šoumeni improvizují a tvoří přímo na pódiu.

Tím vším si musí projít každý, kdo chce hrát na koncertu rodin. Zní to strašidelně, možná i nemožně, ale nakonec to vždycky dopadne dobře. Přestože letos se k překonání všech obtíží a nervozity odhodlalo jen pět rodin, koncert byl moc příjemný. Všechna vystoupení se moc povedla. Publikum bylo tolerantní a velkorysé, skládalo se totiž z členů účinkujících rodin, a tak vědělo, čím vším si ti na jevišti museli projít.

Bapu

Ať žije muzikantská rodina!

Soustředění smyčcového souboru

Smyčcový soubor MUSICA SPORCKA vyrazil v sobotu 20. května do míst, která dal vystavět hrabě Špork, milovník a mecenáš umění a patron naší milé ZUŠky, v kouzelném údolí řeky Labe, na Kuks. Již ve čtvrt na devět se začali scházet první účastníci a v devět hodin, čase srazu, byli na místě všichni, kteří dorazit měli. Celkem 34 účastníků ze dvou ZUŠek (3 orchestrů a souborů) v tento den secvičovalo repertoár na společné vystoupení, které se má uskutečnit ve Dvoře Králové nad Labem v amfiteátru ZOO v rámci projektu Magdaleny Kožené ZUŠ OPEN. Když jsme připravili všechny potřebné židle a stojany v našem hlavním stanu – v Maštali – bylo jich plné jeviště! Pak přišlo na řadu vymyslet, jak se všichni hudebníci rozesadí – začalo se od dvou klavíristů přes čtyři flétny a jeden klarinet, pak přišly na řadu smyčce - čtyři violoncella, tři violy, čtvery třetí housle, šest sekundů a devět primů. Dirigent, kolega ze dvorecké ZUŠky, dostal na starost ještě buben s paličkami, což přijal se značnou nelibostí, ovšem během dne se do bití ponořil tak zuřivě, že rámečkem uvolnil kryt stropního svítidla, který na něj spadl. Zkoušeli jsme a hráli s malinkým oddechem až do polední přestávky, jen se z nás pot lil. Výborný oběd jsme si dali v Hospodě Na Sýpce a hned zase zpátky k nástrojům a další hraní, co se do nás vešlo. Hra v tak velkém tělese byla pro většinu novou zkušeností. Poprvé jsme slyšeli všechny hlasy dohromady, a byl to hluboký zážitek. Atmosféra okořeněná vtipky pana dirigenta byla příjemná, i přes vyrušování dam u prvního pultu houslí tvůrčí a všichni jsme si soustředění užili. Naše společné snažení končilo kolem druhé odpoledne, kdy odjeli muzikanti ze Dvora. Jaroměřští si ještě zahráli další skladby, které připravují na červnový koncertní zájezd do německého Großenhainu. Poté ještě pomohli naskládat všechny sbalené pulty, nástroje a noty do auta a hurá domů.

Výběr z reakcí žáků: „Krásný!“ „Bylo to dobrý, neměla jsem vůbec pocit, že už je tolik hodin. Hrál se mi hezky, protože za náma seděly flétny a já se jich mohla držet.“ „Šlo to, jen to bylo na mě moc cvičení a ze židlí mě bolely záda.“ „Bylo dobrý, jak nás tam bylo hodně.“ „Mně se líbil oběd.“ „Prostředí a atmosféra byly

výborné.“ „Vzhledem k tomu, že nás bylo hodně, se moje chyby ztratily...“ „Znělo to mnohem líp.“ „akorát mě bolely ruce.“ „Mně se tam vůbec nechtělo, ale pak to bylo pěkný.“ „Pan učitel s těma paličkama vypadal jako ninja.“ „Mně připadal spíš jako malý dítě, co dostalo hračku.“ „Bylo fajn, že jsme měli nad sebou někoho staršího. Ti starší na nás byli strašně milí a pomáhali nám.“ Děkuji všem, kteří na Kuks přijeli (a bylo to vskutku téměř plné obsazení až na nemocné a účastníky jiného soustředění), byli jste báječní. Jsem ráda, že cítíte zodpovědnost za společné snažení, společné dílo. Hudba byla, je a bude společnou řečí všech bez rozdílů. Tak by to mělo být a Vy jste toho důkazem.

Jana Kovářová

Představujeme projekt LDO:

Tříd', bude ti líp!

Velký problém lidstva je recyklace. Někteří lidé zkrátka nemohou pochopit, že odpady zahlcujeme zbytečně planetu a že si ji takhle postupně ničíme. A sekundárně si Zemi celkem drancujeme těžbou neobnovitelných surovin, když by stačilo využít znovu to, co již bylo jednou celkem nákladně vyrobeno! Je hodně smutné, že se odpady staly součástí našeho každodenního života. Schválně se zamyslete nad tím, kolik jenom vy vyprodukujete za den odpadků. Kolik jich vyprodukuje celé lidstvo. Máte pocit, že je všem dnům konec? Pokud se o to nezačneme zajímat, tak možná ano. Ale dá se to řešit. Dá se recyklovat a suroviny opět využít. Co je na tom těžkého vyhodit použitý obal místo do „normálního“ odpadkového koše do barevného kontejneru? Vždyť ten kelímek už v ruce přece držíte! Je to tak těžké, udělat pár kroků navíc? Změňte své nepřemýšlení!!! Věřte, budete se cítit líp! Nebudete svými odpady plnit skládky směsného odpadu a pomůžete využít to, co by na zmíněné skládce leželo právě po vás několik stovek let!

Od roku 2024 se skládkování směsného odpadu zruší úplně. Co budete dělat? Platit obrovskou finanční částku za svoz svého netříděného odpadu! Vaše odpady po vás někdo bude brát za vaše velké peníze do rukou a třídít, aby se mohly znovu využít! Jak se vám to bude líbit? Máme pro vás radu, začněte hned! Město Jaroměř vyslalo dotazník-anketu, co by vám vyhovovalo – jaké sběrné nádoby? A považte, zdarma! Žáci literárně dramatického oboru po sobě svědomitě třídí, v ZUŠkovinách vás k tomu neustále nabádají a věří, že výsledky se dostaví. Soubor My taky ne! si s odpady poslední měsíc hraje. Doslova. Vytvořil příběhy na téma třídění odpadu a jeho recyklace. Projekt „Tříd', bude ti líp!“ a na konci června pozve do prostor zušky žáky z 1. stupně základních škol. Vstupné bude jedna vymytá PET-lahev. Zatím tři třídy, pro které připravil nejedno odpadkové překvapení. V září potom svůj nápad nabídne dalším žákům. A co uděláte pro sebe, nás, vaše děti vy? Je nejvyšší čas!

M-O-A

Zrození nového bigbandu aneb „Big Sunny Jazz Band“

V polovině března roku 2017 došlo k zahájení spolupráce ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř a ZUŠ Hostinné. Vzniklo velké hudební těleso, které je charakteristické hrou jazzového hudebního repertoáru. Původní jaroměřský

orchestr, zvaný Sunny Jazz, složený

ze 2 trumpet,

4 trombonů, bicích a jedné kytary, se

ve spolupráci transformoval v „Bigband“.

Zkouší pravidelně každý týden rozdělený

na dvě části. Žest'ová sekce,

složená z trumpet, trombonů

a rytmiky, bez piana, zkouší v Jaroměři

a saxofonová sekce zkouší v Hostinném.

Z Hostinného pravidelně každý týden dojíždí na zkoušku 3 muzikanti, kteří tvoří součást rytmické a žest'ové sekce. Jaroměřská sekce tedy čítá celkem 3 trubky, 5 trombonů, kytaru, baskytaru a bicí. Za zmínku stojí určitě jeden velice důležitý fakt, který dává velký potenciál této sestavě. Saxofonová sekce v Hostinném, která je součástí tohoto projektu, má za sebou velké úspěchy. Vystupují i samostatně pod názvem „Saxy Baby“ pod vedením Simony Hučíkové. Jak název „Saxy Baby“ napovídá, je to dívčí uskupení, které má za sebe velké úspěchy na soutěžích celorepublikového charakteru. Právě tato skutečnost mě motivovala k navázání spolupráce a vytvoření tak velkého hudební tělesa. Název byl hned na světě! Vznikl „Big Sunny Jazz Band“! Petr Slezák

Přišla jsem...

Karolína Anna Tučková

Jak dlouho hraješ na kytaru, jak dlouho se spolu kamarádíte?

Šest let, asi od druhé třídy, chtěla jsem chodit do ZUŠky na něco hrát, třeba na flétnu. Tatka se znal s panem učitelem Dvořáčkem, tak jsem šla na kytaru. **A nelituješ, že to nebyla flétna?** Vůbec nelituju...jsem spokojená. **Cvičíš hodně?** Když mám čas, cvičím a hraju si taky pro radost. **Co to bylo za soutěž, odkud jsi přijela s velkým úspěchem?** To byla mezinárodní soutěž ve Frýdku Místku, které se účastní vřdycky hodně Poláků. Jednou jsem tam už byla, líbilo se mi tam. Poláci jsou hodně dobří, jsou na vysoké úrovni, vyhrávají mezinárodní soutěže. Byla jsem tam nabrat nové zkušenosti,

poslechnout si nové skladby, je to tam příjemný. **Ty jsi na gymnáziu?** Ano, jsem v osmičce, možná bych zkusila jít na konzervatoř, to si ale ještě nejsem jistá. Je těžké se potom prosadit, já bych chtěla učit, to mně připadá hezký, předávat zkušenosti dál...možná. **Jaká hudba se ti líbí?** Baroko, chodím do SPORCKa a pak moderna, to je zvláštní muzika, nemá to řád, hodně křížků, hodně bécěk, ještě odrážky, je to zvláštní, využívají se zvuky, práskání... **Skládáš svoje skladby?** Mám svoje melodie, co mě tak napadne. **A máš nějaký vzor?** Pana učitele Dvořáčka...jinak ne. **Chtěla jsi s kytarou někdy skončit?** Jo, chvilku mě to nebavilo, když toho bylo moc, asi druhý třetí ročník...hodně jsem musela trénovat a nechtělo se mi. Chtěla jsem si dodělat aspoň ten jeden stupeň. Pak se to překonalo. Ve kterých souborech hraješ? V kytarovém orchestru, potom SPORCK a v smyčcovém souboru, když potřebují. **Co bys poradila mladším hráčům na kytaru?** No, když je baví hraní, tak poslouchat učitele, když jim něco říkají, protože mají pravdu a myslí to dobře. Ať si brnkají sami, jak chtějí...musí je to bavit. A aby je nenutili rodiče, musí to dělat pro sebe. **Ať ti to hraje!** Jé

Dne 28. dubna se naše žačka **Karolína Anna Tučková** zúčastnila **Mezinárodní kytarové soutěže Ferdinanda Sora** a potvrdila výtečnou úroveň východočeských kytaristů a kytaristek, na čemž nemalou zásluhu má naše kytarová bašta – konzervatoř Pardubice. Umístění na „bedně“ i čestná uznání bývají rozebrány studenty konzervatoří a speciálních škol z okolních evropských států. A Karolína, studentka 6. ročníku naší ZUŠ, představte si, nám jedno čestné uznání přivezla! Tak Anno Karolíno, ať ti to hraje, zpívá a ať celá naše zuška a Miloš „Job“ Dvořáček mají být na co pyšní.

Miloš Dvořáček

Přišel jsem... Martin Krebs

Jak dlouho chodíš do naší ZUŠky? Osm let, před tím jsem chodil do ZUŠ ve Dvoře Králové ...jedenáct let dohromady. Je mi devatenáct.

Jak to bylo s klarinetem? Klarinet jsem si vybral sám, pan učitel ve Dvoře mě chtěl na saxofon, vybojoval jsem si klarinet, je hezčí, jemnější...a pak jsme přešel do ZUŠ Jaroměř. **Jaké to bylo s Martinem?** (Ptám se Martinovy paní učitelky Nikolky Hájkové) Super!

Martin: Když jsem cvičil, tak to asi šlo. **A cvičil jsi?** No moc ne.

NH: Ono mu to šlo i bez cvičení. Přirozený talent, hodně muzikální a navíc inteligentní...je mi smutno, že odchází. Bude z něj matematik, fyzik. **Máš ještě nějaký koníček vedle klarinetu?** Astronomii. **Kam tedy míříš?** Do Prahy na Mat-fyz. (Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy, pozn. redakce) **Jak se přihodilo, že jsi členem Národního dechového symfonického orchestru?** Pan Horský se ptal v orchestru, jestli by někdo nechtěl... a nikdo nechtěl, jen já. Říkal jsem si, že mám před maturitou. Tak jsem váhal, jestli budu mít čas a jo...

Paní učitelka mě přihlásila, přijel jsem do Přelouče a začalo se cvičit, dva víkendy na konci dubna a začátku května. Už jsme měli první vystoupení v Přelouči, záznam je na internetu. Je nás tam asi 65. Budeme hrát zase na podzim, uvidíme. **Chtěl jsi s klarinetem někdy skončit?** No, hodněkrát. Mám to v takových vlnách. Asi tak v šesté třídě jsem chtěl končit, vůbec mě to nebavilo...potom jsem se přesunul na ZUŠ v Jaroměři a pokračoval. Další krize byla asi před třemi lety, byl jsem rozhodnutý, že skončím. Pak se mi to rozleželo v hlavě, že by mi to

chybělo...co bych dělal? A jsem rád, že jsem neskončil. (Potom se Martin s paní učitelkou dohadovali, kolik za tu dobu zničil plátků.) **Budete plakat, až se budete loučit?** Nebudeme patetičtí...kdykoliv se tady může zastavit, až pojedete z Prahy.

Co z Tebe tedy jednou bude? Asi astrofyzik, budu dělat výzkum tady nebo třeba v NASA. **Tedy hodně štěstí!**
ptala se Jé

Národní dechový symfonický orchestr

V Přelouči byl v dubnu letošního roku ve spolupráci ředitele ZUŠ Michala Chmelaře a Svazu hudebníků České republiky založen *Národní dechový symfonický orchestr*, který je složen z více než padesáti nejlepších žáků Základních uměleckých škol a Konzervatorií z celé České republiky. Členem orchestru se stal také klarinetista ze třídy Nikoly Hájkové – Martin Krebs. Je obdivuhodné, jak rychle se jednotliví muzikanti vypořádali s obtížnými party a s hraním pod profesionální dirigentskou taktovkou. Je to úplně jiná práce než sólové hraní. Po dvou intenzivních víkendových soustředěních se muzikantům podařilo nacvičit velmi náročný program, který byl následně proveden 7. května 2017 na slavnostním koncertě v Občanské záložně v Přelouči pod vedením Václava Blahunka, který působí jako dirigent Hudby Hradní stráže a Policie České republiky. Koncert se povedl na výbornou a pro posluchače to byl mimořádný zážitek. Orchester má ambice jezdit v budoucnosti po hudebních festivalech u nás i v zahraničí. Držme mladým hudebníkům palce!
Nikola Hájková

Výtvarná dílna v Kuksu

...viděli jsme a zvítězili jsme!

Pěkné prázdniny všem !

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 5. června s výkřikem: vzhůru do finále!

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová), Ančičíí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavla Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)